

Starý muž zvolna kráčí ulicí,
znavené kroky tiše znějí tmou, znějí tmou.

Z vyhaslých očí je cítit beznaděj,
zoufale hledá pomoc ostatních,
náhle u jedněch dveří zastaví,
za oknem tabulka psycholog Peroutka
ten už mě pomůže ten mě v tom nenechá.

Stařec si sedne na proti doktorovi
a smutným hlasem povídá,
že je úplně na dně,
že je život moc tvrdej a krutej,
že je na tom hnusným světě úplně sám.
Doktor se zadívá soucitně na starce a odpoví:
"Na to je snadná pomoc ve městě vystupuje slavný klaun Pagliacci,
zajděte na něj ten vám zvedne náladu."

Stařec si schoval svou tvář do dlaní,
pláče a slzy tečnou po skráních,
Doktore odcházím,
nebudu zdržovat nechci vás okrádat
o ten váš drahej čas.

Já jsem ten šašek a klaun (doktore),
já jsem ten smích rozdával (doktore),
Palliachi, Palliachi to jsem já,
to jsem já

Já jsem ten šašek a klaun (doktore),
já jsem ten smích rozdával (doktore),
Palliachi, Palliachi to jsem já,
to jsem já.